

EG TIMES

THE MONOCHROME ISSUE

PHOTO: DAYANA DIMITROVA
PETYA VASEVA 12A

УЧИЛИЩНИ НОВИНИ

СЕПТЕМВРИ

ЕГ „Д-р Петър Берон“ с представител в национален форум за защита на децата

Ученикът Калоян Канев от 11.б клас на Езикова гимназия „Д-р Петър Берон“ взе участие във форума като председател на Съвета на децата към председателя на Държавната агенция за закрила на детето. Събитието даде официален старт на Националната кампания на ДАЗД срещу насилието над и между деца „Бъди смел, бъди добър“, открита от министъра на труда и социалната политика Борислав Гуцанов и председателя на Агенцията д-р Теодора Иванова.

По време на събитието беше представено и новото мобилно приложение CyberKidz Patrol, което ще позволи на децата лесно да подават сигнали за връстници в риск и да получават полезна информация за своите права и защита. В рамките на кампанията са предвидени редица инициативи – спортни мероприятия, конкурси за изкуство, осветяване на фасадите на знакови сгради по повод Световния ден на правата на детето и други прояви, насочени към изграждане на нулева толерантност към насилието.

Участието на Калоян Канев е признание за активната му роля в националния диалог по въпросите на детските права и повод за гордост за нашето училище.

По повод Деня на световния превод, ученици от 12. клас и част от група „Преводач“ с ръководител г-жа Анелия Иванова, ст. учител по английски език, организираха вълнуващ уъркшоп, който потопи младежите в света на преводачите.

В рамките на заниманията те разиграха ситуации, в които търсеха и превеждаха поговорки и пословици на различни езици, откривайки най-точните и адекватни български съответствия.

Освен това, чрез забавна игра с преводи, младежите показаха своята креативност, езикови умения и чувство за хумор. Атмосферата беше жива и вдъхновяваща, а учениците усетиха колко отговорна и същевременно интересна е работата на преводача.

Тази инициатива е част от иновативната образователна програма "Езиковите професии в реалния свят", която през учебната 2024/2025 година постави началото си в "Езикова гимназия Д-р Петър Берон" и се реализира и през настоящата учебна година по Национална програма „Иновативно училище“ на МОН.

На 26 септември 2025 г., в Европейския ден на спорта в училище, под откритото послание „НЕ на агресията!“, ЕГ „Д-р Петър Берон“ и Боксов клуб „Братство“ – Кюстендил, с треньор Кристиан Янев, се обединиха в мисията за по-здрав и активни деца. Събитието се проведе под ръководството на старшите учители по физическо възпитание и спорт – г-жа Весела Начева и г-н Силви Изгов.

ОКТОМВРИ

Ученици от ЕГ „Д-р Петър Берон“ участваха в международната конференция “The Power of Youth for a Just Transition”

На 13 и 14 октомври 2025 г. представители на Езикова гимназия „Д-р Петър Берон“ – Кюстендил участваха в заключителната международна конференция “The Power of Youth for a Just Transition”, организирана по проект Power Up!, изпълняван от Сдружение WWF–България. Събитието се проведе в Международния младежки център – Перник и събра участници от седем европейски държави, сред които Словения, Италия, Гърция, Швеция, Румъния и България.

Двудневната конференция, която се проведе изцяло на английски език, започна на 13 октомври (понеделник) с Културна вечер. Учениците Калоян Канев от 11.б клас и Борис Петров от 12.а клас представиха България пред международните гости. В рамките на културната програма участниците посетиха Рилския манастир и гроба на Св. Иван Рилски, а нашите гимназисти – Калоян Канев (11.б клас), Борис Петров, Йоан Христов, Мира Кирилова и Никола Зарев от 12.а клас – се извиха като гидове и представиха забележителностите пред чуждестранните гости.

Същинската част на международната конференция се състоя на 14 октомври (вторник). Над 100 участници от четири български училища, представители на WWF България, както и панелисти от организации като UNICEF България, Rangea и други неправителствени организации, ангажирани с темата за климатичните промени, се включиха активно в дискусиите и работилниците.

Учениците от ЕГ „Д-р Петър Берон“, които през лятото взеха участие в младежкия лагер на WWF в Словения – Йоан Христов, Никола Зарев, Калоян Канев и Борис Петров, споделиха своите впечатления и преживявания от международния обмен със своите връстници.

Ръководители на ученическия екип, работещ по проекта са ст. учител по география и икономика Донка Стоянова и ст. учител по английски език Милена Замфорова.

УЧИЛИЩНИ НОВИНИ

Ученици от ЕГ „Д-р Петър Берон“ с грамоти от III Международен ученически конкурс за късометражен филм на испански език

Учениците Александър Борисов, Борис Петров, Йоан Христов, Калоян Янев, Кирил Шопкински, Михаил Георгиев и Никола Зарев от 12.а клас на ЕГ „Д-р Петър Берон“, с преподавател по испански език ст. учител Евелина Григорова, получиха грамоти за участие в III Международен ученически конкурс за късометражен филм на испански език, организиран от Отдел „Образование“ към Посолството на Испания в България през учебната 2024/2025 година.

Тази година конкурсът беше посветен на темата „Срещу тормоза – играем в екип“ и се проведе с подкрепата на Кралската испанска федерация по хандбал (RFEDM). Инициативата има за цел да насърчи толерантността, сътрудничеството и уважението между учениците чрез силата на киното и творчеството.

Нашите участници показаха упоритост, работа в екип и креативност, като достойно защитиха своето послание:

¡Juntos somos más fuertes! ¡Trata a los demás con respeto!
(„Заедно сме по-силни! Отнасяй се към другите с уважение!“)

В годината на отбелязването на 65-годишнината от установяването на дипломатическите отношения между Куба и България, учениците от Езикова гимназия „Д-р Петър Берон“ – гр. Кюстендил спечелиха призови места в Националния ученически конкурс „Куба – далечна и близка 2025“, организиран от Асоциацията за приятелство „България – Куба“ съвместно със Синдиката на българските учители, Националния дворец на децата, Фондация „Устойчиво развитие за България“, Българския антифашистки съюз, Съюза на българските писатели и Съюза на българските журналисти, със съдействието на Министерството на образованието и науката и Посолството на Република Куба в България.

Виктория Васева, випуск 2025 – I място в раздел „Рисунки“, възрастова група 8.–12. клас
Алена Александрова, випуск 2025 – III място в раздел „Презентация (испански език)“, възрастова група 8.–12. клас
Алена Александрова, випуск 2025 – Поощрителна награда в раздел „Мултимедийни презентации и видео материали“, възрастова група 8.–12. клас
Техният преподавател Евелина Григорова-Василева, старши учител по испански език, е отличена с грамота за подготовката и вдъхновението на учениците.

Млади художници от ЕГ „Д-р Петър Берон“ на пленер в Скриняно

На 18 и 19 октомври 2025 г. младите таланти от ЕГ „Д-р Петър Берон“ с ръководител Силвия Каралийска взеха участие в Младежкия пленер по живопис „Стоян Венев“, проведен в с. Скриняно. Събитието бе организирано от НЧ „Асклепион 1998“, а художествен ръководител на пленера беше художникът Матей Матеев.

На 24.10.2025 г., учениците от 12. клас, членове на групите по иновативния проект на училището „Езиковите професии в реалния свят“ по НП „Иновативно училище“, отново имаха възможност да се запознаят с разнообразни и вдъхновяващи професии. Среците им предоставиха реален поглед към практическото приложение на езиковите умения в различни сфери.

Учениците от ЕКО-клуб „Аз обичам природата“ при Езикова гимназия „Д-р Петър Берон“ отбелязаха Световния ден на ходенето на 25.10.2025г, като се включиха в инициативата по Националната програма за физическа активност и развитие на българското население. Под ръководството на своя учител Елза Давидкова те направиха поход до красивата местност Ючбунар, където се извисяват величествените вековни секвои.

Трети интегриран урок по програмата Panda Labs Schools в ЕГ „Д-р Петър Берон“ – „Меки умения“ и целите за вътрешно развитие

През учебната 2025–2026 година в ЕГ „Д-р Петър Берон“ продължават дейностите по образователната програма Panda Labs Schools на WWF България. На 28.10.2025 г. се осъществи трети интегриран урок, в който взеха участие над 50 ученици от 9., 10. и 11. клас. Урокът беше ориентиран към целите за вътрешно развитие и беше на тема „Меки умения“. Основни лектори по темата бяха Ина Станкова – старши учител по английски език, и Силвия Китанова – старши учител по математика. В урока се включиха още старши учителите Донка Стоянова, Елза Давидкова, Златимира Георгиева и Марияна Ябукарска.

29 октомври, във фойето на временния дом на Езикова гимназия „Д-р Петър Берон“ се проведе традиционният благотворителен базар за набиране на средства. Ученици от 8. до 12. клас, заедно със своите учители, се включиха активно – едни с домашно приготвени печива, сладкиши и други вкусни изкушения, а други – с дарения срещу консумация.

УЧИЛИЩНИ НОВИНИ

На 30 октомври 2025 г., в залата на Младежкия център – Кюстендил, ученици, учители и гости се събраха, за да отпразнуват Патронния празник на Езикова гимназия „Д-р Петър Берон“ – ден на признателност, вдъхновение и духовност. Директорът на училището, г-жа Даниела Вучкова, приветства присъстващите с топли думи за силата на знанията, учителската мисия и ценността на традициите, които ни обединяват. Тази година тържеството беше посветено на Иван Вазов – Патриарха на българската литература, чието слово продължава да събужда родолюбието и достойнството в сърцата на поколения българи. Чрез откъси от „Епопея на забравените“ ученици и учители ни припомниха подвизите и идеалите на възрожденците, сътворили духовната свобода на България.

Ученици от ЕГ участваха в национална среща, посветена на борбата с наркотиците и превенцията сред младите хора. Нашите възпитаници бяха част от екипа младежи – доброволци към ОБСНВ и ПИЦ – гр. Кюстендил, които взеха участие в национална среща, посветена на борбата с наркотиците и превенцията сред младите хора. Събитието се организира вече петнадесет поредни години от отдел „Борба с наркотрафика“ към Агенция „Митници“, съвместно с DEA - Агенцията за борба с наркотиците на САЩ.

Тази година домакин на инициативата беше Летище „Васил Левски“ – София, Терминал 2, с любезното съдействие на Соф Кънект АД и с подкрепата на Националната агенция за приходите, в рамките на кампанията „Не Сте Сами“.

НОЕМВРИ

Ученикът Калоян Канев от 11.б клас взе участие в последното за 2025 г. заседание на Съвета на децата към председателя на Държавната агенция за закрила на детето, проведено от 12 до 14 ноември. По време на тридневната работа младите представители от цялата страна обсъдиха важни теми, сред които киберсигурността и предпазването от онлайн тормоз, с участието на министър Борислав Гуцанов, д-р Иванова и експерти от ГДБОБ. Като председател, Калоян представи резултатите от националните фокус групи, които работиха по пет ключови области: здраве и ментално здраве, култура и спорт, борба с противообществените прояви, безопасност на движението по пътищата и образование.

На 12.11.2025 г. в ЕГ „Д-р Петър Берон“ се проведе четвъртият интегриран урок по образователна програма Panda Labs Schools на WWF България. Интересът към него бе голям и актовата зала на училището се препълни с ученици от 9., 10. и 11. клас. Темата, която провокира вниманието на възпитаниците на гимназията, бе „Бизнес и социално предприемачество“. Целите на урока бяха насочени към разкриване на специфичните особености на бизнес предприемачеството и социалното предприемачество, както и към разбиране на същността на „предприемачеството с кауза“. Учениците имаха възможност да се запознаят с примери за успешни предприемачи и компании с кауза.

Основни лектори по темата бяха Елза Давидкова – старши учител по химия и опазване на околната среда, Мариана Ябукарска – старши учител по биология и здравно образование, и Донка Стоянова – старши учител по география и икономика. В урока се включиха още старши учителите Ина Станкова и Златимира Георгиева.

ОБЩИНСКИ ЕТАП НА УЧЕНИЧЕСКИ ИГРИ 2025/2026

ФУТБОЛ

На 10–12 ноември на терена на ЕГ „Д-р Петър Берон“ се проведе общинският етап от Ученическите игри по футбол за VIII–X клас. Отборът на ЕГ „Д-р Петър Берон“ се класира на второ място в надпреварата. Голмайстор на турнира е Георги Тончев от 9.б клас на ЕГ „Д-р Петър Берон“. Отборът на ЕГ „Д-р Петър Берон“ XI–XII клас завърши на второ място в класирането. Ученикът Кристиян Димитров от 12.а клас бе с най-много попадения и е голмайстор на турнира в тази възрастова група.

Еко клуб "Аз обичам природата" при Езикова гимназия "Д-р Петър Берон" осъществи още една мисия от своя тематичен план! Учениците, водени от г-жа Елза Давидкова, се превърнаха в истински изследователи и посетиха Пещерата на Свети Иван Рилски в с. Гърбино.

Окръжен съд – Кюстендил награди победителите в Областния ученически конкурс „В страната на Справедливостта 2025 г.“. В тазгодишното издание участваха 245 ученици от седем общини. Награждаването се проведе днес 20 ноември от 14:00 ч. в Съдебна палата – Кюстендил.

УЧИЛИЩНИ НОВИНИ

Отличените ученици от ЕГ „Д-р Петър Берон“ – Кюстендил в категория „Литературно творчество“, 8–12 клас са, както следва:

1 място – Андреа Мирославова Йорданова, 10 клас

2 място – Анна Тонева Ливадийска, 11 клас

3 място – Калоян Даниелов Канев, 11 „б“ клас

Конкурсът е част от образователната програма „Съдебната власт – информиран избор и гражданско доверие. Отворени съдилища и прокуратури“ за учебната 2025/2026 г.

„Speed Dating“ с книги (или „Бързи срещи с книги“)

На 21 ноември, в часа по английски език, модул

„Езикови практики“, учениците от 12.а клас отбелязаха Деня на четенето със забавна и нетипична книжна игра. Всеки донесе любима своя книга – както от български, така и от англоезични автори.

Как протече играта?

Учениците се местят на всеки две минути от маса на маса, където ги очаква различна книга. За всяка имат точно 2 минути, за да решат: „Да / Не / Може би“.

Темпото е динамично, а гледката – много интересна за наблюдение.

В края на часа всеки сподели коя книга най-много му е харесала и дали би я прочел цялата. Сред заглавията, които привлякоха интереса на бъдещите абитуриенти, бяха „Където пеят раците“, „Четвърто крило“ и „Четири споразумения“.

ОБЩИНСКИ ЕТАП НА УЧЕНИЧЕСКИ ИГРИ 2025/2026 –

ЛЕКА АТЛЕТИКА

На 21 ноември 2025 г. в закритата лекоатлетическа писта на спортен комплекс „Осогово“ се проведе общинският етап от Ученически игри 2025/2026 г. по лека атлетика за възрастова група VIII–X клас – девойки. Отборът на ЕГ „Д-р Петър Берон“ зае второ място в оспорваното състезание.

Единадесетокласници от различните иновативни групи реализираха поредица от посещения в местни организации, предприятия и институции. Целта беше да се запознаят с реалната работна среда, с бъдещите си професии и с това как езиковите умения се съчетават с технологиите и професионалните компетентности. Посещенията им позволиха да видят реалното приложение на езиковите си знания, да се докоснат до технологиите, използвани в различни професионални сфери, и да разберат колко важно е съчетаването на човешки умения, технологии и добра комуникация.

ЕГ „Д-р Петър Берон“ с двама финалисти на турнира BEST

През месец ноември в град Благоевград се проведе турнир по реч и дебати на английски език към фондацията BEST. Отборът на Езикова гимназия „Д-р Петър Берон“, съставен от 12 ученици от 8. до 11. клас, се представи впечатляващо и заслужено спечели две квоти за националните финали през април 2026 г. Финалистите от нашето училище са Ния Илиева от 10.а клас и Калоян Ангелов от 8.а клас. Ния впечатли журието в категория „Поезия“, а Калоян се състезава в категория „Оригинална оратория“, където освен класиране за финалите получи и специалната награда на журието за своето изключително изпълнение.

Клуб „Дебати“ се ръководи от госпожа Гергана Иванова, старши учител по английски език, а дейността му се осъществява и със съдействието на госпожица Джеси Зин, асистент-учител от САЩ по програма на фондацията „Фулбрайт“.

На 27.11.2025 г. ученици от ЕГ „Д-р Петър Берон“, заедно с представители на WWF България – експертът „Младежка ангажираност и образование“ Катерина Лазова и координаторът „Младежка ангажираност“ Александър Георгиев, посетиха община Кюстендил. Посещението имаше за цел да запознае експерти от общината с дейностите по образователната програма Panda Labs Schools на WWF България, която се осъществява съвместно с гимназията, както и да представи идеите на учениците и разработените от тях бизнес проекти, свързани със зеленото бъдеще и устойчивото развитие на територията. Учениците представиха пред управляващите своите иновативни проекти: „GREEN HUB PARK“ – идея за иновативен паркинг в града и приложение за улеснено паркиране; „Зеленоватори“ – уебсайт, който в реално време показва сенчести зони, паркове и чеми за вода, за да улесни хората по време на летните жегги; „Зелени мечтатели“ – зелена стена в сградата на ЕГ и соларни панели на покрива; и „Градът и възобновяемата енергия“ – соларни панели тип „Лего“ от рециклирани материали. Представителите на общината благодариха на младежите за оригиналните идеи, които ще бъдат взети под внимание при разработването на нови проекти.

УЧИЛИЩНИ НОВИНИ

В рамките на проект „Езиковите професии в реалния свят“ дванадесетокласници от ЕГ „Д-р Петър Берон“ участваха в поредица от срещи с професионалисти, които показаха как чуждите езици се прилагат в реалната работа и разширяват възможностите за бъдеща реализация. Срещите дадоха на дванадесетокласниците ценна, реалистична представа за професиите и за важноста на чуждоезиковите умения в съвременната кариерна среда.

ОБЩИНСКИ ЕТАП НА УЧЕНИЧЕСКИ ИГРИ 2025/2026

ВОЛЕЙБОЛ

Отборът по волейбол – девойки (8–10 кл.) на Езикова гимназия „Д-р Петър Берон“ зае второ място в общинския етап на Ученическите игри.

Отборът по волейбол – юноши (11–12 кл.) на Езикова гимназия „Д-р Петър Берон“ постигна заслужен успех и с победа продължава участието си в Областните ученически игри за учебната 2025/2026 година.

На 29 ноември в град Ловеч, Силвия Георгиева от 8. б клас представи своето училище в националното състезание за речеви и комуникативни умения на английски език. Тя се състезава в първа група (6.–8. клас) и зае 7 място в крайното класиране. Темата, по която Силвия трябваше да изнесе своята реч, беше вдъхновяващият цитат на Нелсън Мандела: “Education is the most powerful weapon which you can use to change the world.”

Ученици от 12.а клас, профили „История и цивилизации“ и “География и икономика”, по своя собствена инициатива посетиха село Долно Уйно – разположено в планинския район на Кюстендилското Краище. По време на посещението си те използваха експедиционно-полевия метод, като наблюдаваха процеси и явления непосредствено в природата, както и специфичната за района социално-икономическа среда. В хода на дейността си учениците събраха материали и образци за учебни цели, които ще подпомогнат усвояването на знания и практическите им умения.

ДЕКЕМВРИ

Тазгодишните ни стипендианти в категория стипендии в средното образование от Американска фондация за България в област чужди езици и хуманитарни науки. Стипендии за една учебна година получават: Калоян Канев, 11.б клас — който печели за втора поредна година, Анна Ливадийска, 11.в клас и Мария Крумова, 9.а клас. Анна, Мария и Калоян са и единствените ученици от гр. Кюстендил, които ще получат стипендии от АФБ.

ОБЩИНСКИ ЕТАП НА УЧЕНИЧЕСКИ ИГРИ 2025/2026

БАСКЕТБОЛ

Отборът по баскетбол – юноши (8–10 клас) на Езикова гимназия „Д-р Петър Берон“ спечели първо място в общинския етап на Ученическите игри. Капитан на отбора е Божидар Милушев, а най-добър реализатор – Божидар Борисов -- и двамата от 10.б клас. Постигнатият резултат класира отбора за участие в областния етап на състезанието.

Ученици от ЕГ в ролята на кандидати за евродепутати в симулативна ролева игра „Избори за Европейски парламент“

Ученици от 11. клас, профили „География и икономика“ и „История и цивилизации“, успешно осъществиха симулативна ролева игра на тема „Избори за Европейски парламент“. Те влязоха в ролята на кандидати за евродепутати и представиха пред аудиторията своите предизборни платформи. Присъстващият електорат упражни правото си на пряк избор, посочвайки двама представители, които презентираха най-убедително и отговаряха най-аргументирано на поставените въпроси. Безспорен фаворит сред присъстващите стана Калоян Канев. Той акцентира върху „Европа на младите“, която е готова да отговори на потребностите им, да предложи равни възможности за работа и да ги адаптира в своето културно многообразие. В платформата на Калоян специално място бе отделено на гласа на младите, тяхната лична мотивация и необходимостта от създаване на младежки пространства за засилено общуване на различни нива и различни места. Силно впечатление направи и Божидара Петрова, която с финес и позитивно излъчване представи идеята си за преодоляване на икономическите неравенства и бедността. Аудиторията ѝ отреди второто място в класацията. Цветомира Крумова впечатли публиката с платформата си „Пътят към по-добро образование“, а Александър Симеонов представи по нестандартен начин „Пътят към по-добър живот“, като обърна внимание на необходимостта да бъдем по-дисциплинирани, целенасочени и последователни в действията си.

Ролевата игра предизвика много дискусии и премина при голям интерес от страна на всички участници.

WHAT'S
NEW!

УЧИЛИЩНИ НОВИНИ

На 4 декември 2025 г. директорът г-жа Даниела Вучкова, представи пред ученици, учители и представители на медиите проекта за изграждане на STEM център и високотехнологични класни стаи. Очаква се реализацията на проекта да приключи до края на м. май 2026 г., като основната му цел е значително модернизиране на учебната среда и повишаване качеството на образователния процес. Събитието продължи с интегриран иновативен урок по химия, биология и география на тема „Осмозата и животът“. Урокът бе ръководен от старшите учители Елза Давидкова (химия и опазване на околната среда), Марияна Ябукарска (биология и здравно образование) и Донка Стоянова (география и икономика). В урока се включиха ученици от Екоклуба, които представиха резултати от експерименти, проведени под ръководството на г-жа Давидкова. Бяха демонстрирани процесите осмоза и обратна осмоза, като специално внимание бе обърнато на осмотичното налягане и закона на Вант Хоф. Разяснено бе осмотичното поведение на клетките и връзката между осмозата и клетъчната мембрана, както и приложението на процеса в медицината, по-специално при хемодиализата. Темата продължи с географските измерения на осмозата – засоляването на почвите и процесите на десертификация, адаптацията на мангровите гори, появата и разпространението на осмотични електроцентрали, изграждането на инсталации за опресняване на океанска вода и използването ѝ за създаване на цветни градини.

5 декември, в Младежки център – Кюстендил се проведе официална церемония по повод Международния ден на доброволеца. В рамките на събитието, организирано от Общинския съвет по наркотични вещества и Общинския консултативен съвет по въпросите за младежта, бяха отличени най-активните доброволци и организации, допринесли за развитието на доброволческите каузи през годината. Церемонията беше открита с приветствие от кмета на Община Кюстендил инж. Огнян Атанасов, който изрази своята признателност към всички млади хора, активно участващи в инициативи в полза на общността. Сред наградените доброволци от ЕГ: Анджелина Джонева, 11.а клас и Ина Димитрова, 12.а клас. Като доброволци към ОСНВ и ПИЦ – Кюстендил бяха отличени: Никола Русинов, 12.б клас и Александра Василева, 12.а клас.

Отборът по електронен спорт клуб “Гейминг концепции” постигна отлични резултати в School Esports League (SEL Bulgaria) - националната училищна еспорт лига. С актив от 5 победи и 1 загуба заеха 5то място, след плейс്മънт фазата. Това им осигури място в първа дивизия на турнира за следващия етап.

Резултати от Общинския конкурс за детско творчество "Коледа е, стават чудеса" към ОДК- гр. Кюстендил в раздел "Литературно творчество" Раздел „Стихотворение“
Йоана Велислова Пухова (12.б клас) – Поощрителна награда за стихотворението „Коледно чудо“.
Стефания Николаева Димитрова (8.а клас) – Специална награда на РБ „Емануил Попдимитров“ за стихотворението „Чудото на Коледа“.
Раздел „Приказка / Разказ“
Андреа Мирославова Йорданова (10.а клас) – 1 място за приказката „Когато звездите слизат по-близо“.
Габриела Миленова Николова (8.в клас) – 3 място за приказката „Една незабравима Коледа“.
Александър Георгиев Иванов (8.в клас) – Поощрителна награда за приказка с размисъл „Една незабравима Коледа“.
Раздел „Есе“
Андреа Мирославова Йорданова (10.а клас) – 1 място за есето „Снежната топка на натрупващите чувства“.
Стефан Емилов Петров (10.а клас) – 3 място за есето „Коледа е, стават чудеса“.
Стефания Николаева Димитрова (8.а клас) – Поощрителна награда за есето „Коледа е, когато доброто оживява“
В раздел "Изобразително изкуство":
2 място за Андреа Бисерова Велинова 10. клас

Учител от ЕГ „Д-р Петър Берон“ с високо национално отличие
На 18.12.2025 г., в гр. София се състоя церемония по връчването на първите годишни награди „Вдъхновители на знанието“ – Национален конкурс 2025, организиран от Синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“ под егидата на Министерството на образованието и науката. Сред отличените в националния конкурс бе Милена Замфирова - старши учител по английски език в ЕГ „Д-р Петър Берон“, която бе удостоена с престижното отличие „Учител на годината“.

За поредна година в Езикова гимназия „Д-р Петър Берон“ се проведе вдъхновяващо коледно събитие под надслов „Зелена Коледа“ Учениците от екоклуб „Аз обичам природата“ с ръководител Елза Давидкова и учениците от клуб "Изобразително изкуство" с ръководител Силвия Каралийска изработиха коледна украса от естествени и рециклируеми материали, както и ръчно рисувани картички и картини. Всички творби бяха подредени в празнична изложба и бе организиран коледен базар, на който изделията бяха предложени за продажба. Част от събраните средства ще бъде дарена в подкрепа на инициативата „Българската Коледа“.

Блиц интервю с учител: „От другата страна на катедрата“

blitz

10 въпроса към Донка Стоянова, старши учител по география и икономика

EG TIMES Ако училището ни беше филм, какъв жанр щеше да бъде - и Вие какъв герой бихте играли?

За мен училището е приключенски филм – вълнуваща история с непредсказуем край. Всяка сутрин съм ръководител на многолюдна експедиция, която тръгва на пътешествие. В ръце с „карта“ (от знания) и „компас“ (от напътствия), моята мисия е да ориентирам пътешествениците в класната стая към правилния житейски хоризонт. За съжаление част от участниците в експедицията се „губят по пътя“ и филмът се превръща в... драма.

EG TIMES Кое е „учителско“ умение, което използвате и в личния си живот? Да бъде търпелива, да избягвам конфронтацията и да виждам всяко отклонение от пътя не като грешка, а като възможност да открия нещо ново и уникално.

EG TIMES Какво най-неочаквано сте научили от ученик?

От учениците научих, че дори в ерата на високите технологии, когато те ми помагат да повиша дигиталната си култура, основната човешка потребност остава нуждата да бъдат чути, видени и вдъхновени чрез поощрение.

EG TIMES Ако имяхте магическа пръчица: кой учебен час бихте направили задължително любим за всички - и как? Ако имях магическа пръчка, бих превърнала часа по география и икономика в любимо преживяване за всички. Бих премахнала всички граници в учебниците, за да пътешестваме свободно, да анализираме проблеми и да търсим решения. Така бихме направили света по-интересен, по-спокоен, по-чист и по-сигурен — или с една дума, по-устойчив.

EG TIMES Кое е едно училищно правило, което тайно Ви се иска да нарушите? Иска ми се да наруша строгата рамка на учебната програма по география и икономика, за да включа теми, водени от интереса и любопитството на отделните паралелки. Понякога усещам нуждата да спра „препускането“ през задължителното съдържание и да отделя време за важни личностни и социални теми.

EG TIMES С каква дейност бихте заместили контролната работа, ако зависеше от Вас?

Бих въвела изпит за представяне и публична защита на проекти пред комисия. Проектите биха били интегрирани - свързващи природната география с природните науки, а социално-икономическата география — с хуманитарните. Така оценяването се превръща в творчески и интердисциплинарен процес.

EG TIMES Ако можехте да преподавате извън училището - на необичайно място - къде би било?

В пътуващ автобус, превърнат в мобилна класна стая, с малки масички и интерактивни дисплеи. Екраните биха свързвали учебния материал с реалността, която се разкрива пред нас през прозорците.

EG TIMES Кое е най-„учителското“ нещо, което сте казвали вкъщи, без да се усетите? „Тихо, ученици!“ — на маса с гости.

EG TIMES Коя суперсила би Ви улеснила най-много в работата?

Разбирането на всички езици по света - суперсила, която би премахнала езиковите бариери и би осигурила достъп до глобални учебни ресурси.

EG TIMES Ако трябва да опишете един учебен ден с песен — коя ще бъде?

R.E.M. – *It's the End of the World as We Know It (And I Feel Fine)*. Денят е забързан, информационно претоварен и изпълнен със задачи. Всичко се случва едновременно - приемаш хаоса и продължаваш напред.

Блиц интервю с учител: „От другата страна на катедрата“

10 въпроса към *Гергана Иванова, старши учител по английски език*

EG TIMES: Ако училището ни беше филм, какъв жанр щеше да бъде - и Вие какъв герой бихте играли?

Френска драма. Героят: бомба със закъснител.

EG TIMES: Кое е „учителско“ умение, което използвате и в личния си живот?

Дипломатия.

EG TIMES: Какво най-неочаквано сте научили от ученик?

Че не можеш да промениш софтуерната програма на никого.

EG TIMES: Ако имахте магическа пръчица:

кой учебен час бихте направили задължително любим за всички - и как?

Математика и химия. С вълшебната пръчица, разбира се.

EG TIMES: Кое е едно училищно правило, което тайно Ви се иска да нарушите?

Понякога ми се иска да избягам от час.

EG TIMES: С каква дейност бихте заместили контролната работа, ако зависеше от вас?

Създаване на собствена история, в която да личат както нивото на владеене на лексика, така и усвоената граматика.

EG TIMES: Ако можехте да преподавате извън училището - на необичайно място - къде би било?

Директно във Великобритания, на плажовете на Корнуол.

EG TIMES: Кое е най-„учителското“ нещо, което сте казвали вкъщи без да се усетите?

„Не ме прекъсвай, аз говоря.“

EG TIMES: Коя суперсила би Ви улеснила най-много в работата?

Сила на безпрекословно внушение.

EG TIMES: Ако трябва да опишете един учебен ден с песен - коя ще бъде?

„Бохемска рапсодия“ на Queen.

10 въпроса към *Милена Замфирова, старши учител по английски език*

EG TIMES: Ако училището ни беше филм, какъв жанр щеше да бъде - и Вие какъв герой бихте играли?

Тийн драма. Следващата правилата бунтарка с артистична душа.

EG TIMES: Кое е „учителското“ умение, което използвате и в личния си живот?

Точността, както и умението да гледам лошо.

EG TIMES: Какво най-неочаквано сте научили от ученик?

Прилично есе на английски език може да се напише с точно 23 минути вложено усилие.

EG TIMES: Ако имахте магическа пръчица:

кой учебен час бихте направили задължително любим за всички - и как?

Точните науки, като използвам вълшебната пръчица, друг начин няма.

EG TIMES: Кое е едно училищно правило, което тайно Ви се иска да нарушите?

Иска ми се да не се налагаше да изпитвам по стандартизираните модели.

EG TIMES: С каква дейност бихте заместили контролната работа, ако зависеше от вас?

С драматизация, театрални изпълнения, ролеви игри или просто с тихо четене на книга.

EG TIMES: Ако можехте да преподавате извън училището - на необичайно място - къде би било?

В родната къща на Джейн Остин, или в Стратфорд на Ейвън- родният град на Уилям Шекспир и т.н.

EG TIMES: Кое е най-„учителското“ нещо, което сте казвали вкъщи без да се усетите?

„Звънецът бие“, вместо „Телефонът звъни.“

EG TIMES: Коя суперсила би Ви улеснила най-много в работата?

Суперсили като магнит за привличане на вниманието, имплантиране на чип със стартов пакет знания, управление на времето: разтегляне и свиване.

EG TIMES: Ако трябва да опишете един учебен ден с песен - коя ще бъде?

„Under Pressure“ на Queen и David Bowie. 9

AN INTERVIEW WITH ETA JESSIE ZINN

EG TIMES: Could you please introduce yourself and tell us what inspired you to become an English Teaching Assistant and join the Fulbright programme?

JESSIE ZINN: Hello! My name is Jessie Zinn, and I am your Fulbright ETA for the 2025-2026 school year. I am from Forsyth County, Georgia. I graduated from a liberal arts college called the University of North Georgia in a town called Dahlonega (Duh-law-nuh-guh) in the Appalachian Mountains. I received a History degree with a teaching certification. My school is very involved with the Fulbright Program and introduces students annually to it. The more I learned about the program the more I fell in love with it. The ability to do what I love – teaching – mixed with my favorite activity of traveling. The Bulgaria Fulbright ETA program specifically caught my interest as a historian because of the crossroads of culture present here in the country. And that the oldest continuously inhabited city in all of Europe is here. The more I learned about the country, the more I fell in love with it, and decided to send in my application.

EG TIMES: How has your experience been so far at Dr. Petar Beron Language High School? What do you enjoy most about teaching here, and what challenges have you encountered with students or teaching methods?

JESSIE ZINN: There have been challenges, I won't lie. I am used to the American School System, which operates differently from the one in Bulgaria. However, the teachers and students make it all worthwhile. Being greeted with smiles every day, students sharing details of their weeks, the engaging students, and the kindness of my Mentor Teacher, Mrs. Ivanova, as well as the kindness of all my co-teachers has eased the transition here. The main challenges I seem to face is simply finding topics that the students like. So, if you have a fun topic or idea for class, reach out to me and tell me so that I can incorporate it into my curriculum. I want to make this experience as wonderful for you all as it has been for me.

EG TIMES: From your perspective, what do you admire about Bulgarian teachers, and what challenges do you think they face in their work?

JESSIE ZINN: Bulgarian teachers are strong people I have come to learn. But they're also lucky, in my opinion. In high school, the only teachers I had more than once were teachers for classes I got to choose, called Electives. However, many teachers here will teach one group of students for many years, having the opportunity to learn their students' habits, likes, dislikes, and personalities, growing a relationship with them. I admire their hard work, their dedication, and their love for their students. I think the challenges they face the most are, of course, the issue of technology in the classroom, namely phones. But that is a global problem. The other challenge I think they have is simply having to say goodbye to a group of students at the end of their time at school after having created such connections.

EG TIMES: Which aspects of Bulgarian culture or traditions have impressed or intrigued you the most?

JESSIE ZINN: The closeness. Being able to depend on people close to you is important, but something the US is losing. But having a community that will get together and help you is something I admire most. And how much is celebrated as a community. In the US, for example, Christmas or Easter is really only for those in your family or closest friends. But here in Kyustendil, there is a fair, a market, and activities to bring the community together. On a more light-hearted note, I love the dances. My goal for the second term is to learn Horo dances, so I ask for your help with that goal.

EG TIMES: What has been the highlight of your stay in Bulgaria so far, and what made it so memorable?

JESSIE ZINN: My stay in Veliko Tarnovo stands out the most. As someone who loves history, the ability to just stumble upon and walk through medieval ruins fascinates me. I get to see structures and imagine how they looked so many years ago. While there are historic places in the US that are very interesting, especially in New England, nothing compares, in my opinion, to the medieval fortress in Veliko Tarnovo and the history beneath its walls.

EG TIMES: How has living and teaching in Bulgaria influenced your views on education or cultural exchange?

JESSIE ZINN: It has only strengthened my opinion that travel should be more affordable, and people should try and travel more if they can. Bulgaria is different from the US, yet I see the similarities. I feel it is important to see the world, as it helps a person learn to be more understanding, kinder, and compassionate towards others. When you can see other cultures and experience it, you become appreciative of different backgrounds you might not have considered before. And it will help the world heal and become the place that many dream of.

EG TIMES: Correct us if we're wrong, but you mentioned that you're a history major—is that right? Which disappeared or ancient civilisation intrigues you the most, and why?

JESSIE ZINN: The Harappan Civilization is one of the most interesting societies, in my opinion. It's an ancient civilization from the Indus River Valley. From all evidence, it was an advanced society. A unique writing system, grid-like city planning, and developed infrastructure. However, we cannot read their language, and because of that, we don't really know what the Harappan social hierarchy or lives were like. We have a hint in some artistic depictions that their religion is pre-Shiva and may have developed into the modern Hindu Religion, but no solid understanding. I would honestly just want to learn about the basics of their life and their religion. I want to learn how they lived.

EG TIMES: If you could live in any other historical era, which one would it be, and what draws you to it?

JESSIE ZINN: I would want to live in Early Byzantium. Around the time of Emperor Theodosius the First. The Byzantine Empire was full of melting cultures, citizens of Byzantium, a city in Eastern Greece (at the time), calling themselves Roman, with influence from an Eastern religion, spreading into Northern Africa, and then into Asia- a crossroads of people where you could experience different languages, food, cultures, and people within a simple trip. It would have been a sight to see.

Follow Jessie on Instagram for more:
[zininternational_teaching/](https://www.instagram.com/zininternational_teaching/)

EG TIMES: If you had the power to relocate the capital of the United States, where would you move it and for what reasons?

JESSIE ZINN: The historical significance of Washington D.C. is nothing small. However, given its location and ease of accessibility, it could lead to a number of strategic issues. Being surrounded by water in the early years of the US was a great strategic decision. However, it would now be smart to relocate it to the Mountainous region of the Rockies. The best place, in my opinion, is the Great Divide Basin in Colorado. It's surrounded by tall mountains, in a dry climate, and during the wintertime, it snows a lot, which would make it even harder to access.

EG TIMES: Finally, if you could give one piece of advice to us, Bulgarian students, what would it be and why?

JESSIE ZINN: I'm only 22 years old, so trust me when I say, I get it. I know some days the last thing you want to do is go to school and learn. But on days you don't want to learn, try. Engage with your teacher, and learn at least two new things in class. And the days when going to school seem impossible? Just show up. Showing up is the best thing you can do for your future. Habits you are creating right now will follow you into university and into your adult life. I started bad habits in high school, like procrastination. And I had to unlearn that habit in college as it started to affect my schoolwork. So when you can muster up the ability to try to learn, do it. When you can show up consistently to school, do it.

EG TIMES: Thank you so much for taking the time to speak with us!

Unplugged

Three perspectives from digital natives on life beyond the screen

ARE WE LIVING MORE ONLINE THAN IN REAL LIFE?

by Yoan Hristov, 12.a

Have you ever stopped to consider just how much time you spend online every day? Over the past decade, the line between cyberspace and reality has blurred. People now scroll, post, and comment on social media for hours at a time, raising the question: are mindless, numbing digital activities gradually replacing authentic experiences?

It is undeniable that the Internet has drastically changed how we communicate and live our lives. It connects people worldwide without limits and provides knowledge in seconds through a quick search. It also offers countless opportunities for entertainment, such as video games or scrolling through social media. However, these pursuits can evolve into more insidious habits. Overconsumption of digital media can lead to procrastination or “bed rotting.” This term, recently circulating online, refers to lying in bed for long periods not out of exhaustion but out of habit. Social networks, with their endless streams of content, encourage such sedentary behavior. Minute after minute, video after video, we promise ourselves “just a few more minutes,” only to realize hours have passed. This mirrors procrastination—putting things off in favor of temporary leisure, when true freedom only comes after completing obligations. These habits are widespread, especially among teenagers. Studies show that in 2015, the average young person spent nine hours per day on screens. During the COVID-19 pandemic, screen use skyrocketed due to lockdowns and the rise of short-video apps like TikTok. Even in 2025, digital consumption remains alarmingly high worldwide.

Short-form media, in particular, has a notable impact on our brains. If watching a full-length movie now feels like a hassle, platforms like TikTok and Instagram Reels may be to blame. Short content constantly stimulates dopamine, rewarding the brain and creating cravings for more instant gratification. As a result, activities requiring sustained attention—like reading—begin to feel dull and tedious. Limiting short-form content can help prevent disruption to your attention span. If you’re still reading this, your brain may not be severely affected—yet.

The more time we spend immersed in virtual spaces, the more our perception of reality can slip. Digital friendships may replace real ones, and we might photograph moments rather than truly experiencing them. This shifts attention away from valuable experiences and encourages us to take life for granted. It’s important to emphasize that online presence isn’t inherently harmful. Digital activity can be educational and enriching. The problem arises when it overshadows real life. A balance is essential: log off, meet a friend, take a walk, or simply look outside. No device can replicate what the real world offers. So, will you let social media dominate your life? Both cyber reality and genuine reality coexist—the real question is: which one are you living in?

DOES CYBERSPACE EXPAND OUR WORLD OR SHRINK IT?

by Kaloyan Yanev, 12.a

The Internet promises connection with anyone and everyone—billions of people across the globe with diverse interests, views, and opinions. Yet, while not everyone, a large proportion of Internet users prefer to retreat into spaces with like-minded individuals, small groups, or communities. This raises an important question: Does cyberspace truly broaden our horizons, or is it shrinking our worlds?

Despite its original intent to bring people closer, the Internet often fosters the formation of “digital bubbles.” People create smaller, more comfortable electronic worlds within the vastness of cyberspace. Surrounding ourselves with voices that only agree with us can hinder intellectual growth. Within a “digital bubble,” algorithms reinforce what we like, what we agree with, and our pre-existing beliefs—showing us more of what we already know rather than exposing us to what is true or new.

The Internet has indeed connected billions of people, and in many cases, it has fostered meaningful interactions. However, it can also separate us—both physically and digitally. Social media gives an illusion of closeness, but many people spend hours online without forming any meaningful connections.

Despite these challenges, cyberspace can broaden one’s horizons when used with curiosity and awareness. It provides daily news, educational resources, entertainment, and insight into other cultures—opportunities that were either impossible or difficult for previous generations to access. One of the most important contributions of cyberspace is its ability to raise awareness. For example, mental health movements have gained visibility online.

Unplugged

Three perspectives from digital natives on life beyond the screen

Surveys show that younger people aged 14–24 feel more confident and supported when participating in online communities focused on shared interests or well-being.

Although cyberspace has flaws, it has brought significant change. The Internet offers ways to communicate, share, participate in communities, and access vast amounts of information.

Ultimately, how we use it determines whether it connects us or traps us. It is not technology itself that defines our worlds—it is the choices we make.

24 HOURS OFFLINE

by Aleksandar Borisov, 12.a

Imagine leaving your phone at home for an entire day. For many, it feels impossible. Yet taking this break could teach us more about focus, attention, and presence than any app ever could. Having our phones in our pockets and hands at all times keeps us fully submerged in the digital world, pulling us away from reality and the people around us. We often lose track of time while working, chatting, or simply relaxing on our devices. While some may need to spend much of their day online, for most of us, it has simply become a habit—one we follow without even realizing it. Today, much of our daily life revolves around our phones, and we forget to be present and truly live in the moment.

Waking up and immediately checking notifications or social media has become routine for many. At school or work, we continue the same habit at every opportunity. Even during our free time in the evenings, we “relax” on our phones.

As a result, a significant portion of our free time is spent on screens instead of genuinely resting or connecting with others.

This constant phone use leads to many issues, including eye strain, reduced focus, and overstimulation. Most notably, our ability to concentrate suffers. We constantly switch between apps, text multiple people at once, and use various platforms for entertainment simultaneously. This continuous flow of dopamine doesn't allow our brains to process it fully before the next round. Over time, this overstimulation diminishes attention spans, especially in children and teens, making it increasingly difficult to focus on a single task for more than a few minutes. This can negatively affect studying, productivity, and future work performance if screens aren't used more mindfully.

Children today are spending much of their childhood on phones instead of playing outside, and the problems associated with this habit are appearing at younger ages. This trend is spreading at an alarming rate globally.

So why not leave our phones at home for a day and experience the difference? By being more present and engaging with others in real life, we may notice positive effects on our well-being and health. At first, it may be challenging, but the benefits—both short-term and long-term—are worth it.

CONCERTS I CHOOSE TO AVOID

by Kiril Kalfin, 12.a

Music has always been said to connect people; however, the opposite can also be true. There are many types of concerts I would never attend, a decision based on a variety of factors I will explore in this essay. To begin with, an issue many people, including myself, have is simply the type of music itself. When it comes to personal music taste, I would never attend a concert featuring a genre I do not find appealing. This includes something too loud for the ears, such as a rave concert, or too experimental, like blackgaze. In addition, some genres of music expect musicians to follow certain dress codes that I am personally not fond of. One such example is Bulgarian pop-folk concerts, as performers tend to be provocatively clothed. Moreover, the atmosphere in the night clubs themselves is something I strongly dislike. Another reason I stay away from concerts is artists who do not respect the crowd, especially when public safety measures are neglected. Examples of reckless conduct include jumping into the crowd, as the artist could seriously harm an individual, or causing overcrowding in the aim for maximum profit, as somebody could be injured or, in unfortunate cases, even killed. In conclusion, concerts I would never go to depend on factors such as personal music taste, genre, dress code, general disrespect and atmosphere, and the artists' negligent conduct.

THE DANGERS OF STEREOTYPING IN THE MODERN SOCIETY

by Aleksandar Borisov, 12.a

Stereotypes have existed for most of human history. By highlighting perceived differences between cultures, religions, nationalities, and more, they have set certain standards and continue to influence society. Their effects can be both positive and negative; however, I believe they do more harm than good. To begin with, people today are generally more open to different cultures, and many dislike stereotypes because they often prevent individuals from fully expressing their true selves. Even if two people belong to the same group, their personalities and behaviors can vary greatly. In this context, stereotypes can offend individuals or present an entire group in a misleading or false manner. Furthermore, in modern society, people can adopt habits and cultural influences from all over the world. Applying a stereotype to someone is therefore often inaccurate and unfair. Everyone lives their life differently, and imposing a stereotype can insult their beliefs and personal choices. Just because someone looks a certain way does not mean they fit a preconceived idea of that type of person. To sum up, while stereotypes can sometimes be playful or humorous, in today's society they can also lead to misunderstandings, arguments, and clashes between beliefs and opinions. Being mindful and respectful is essential for effective communication and healthy relationships.

Der Druck auf Teenager, perfekt zu sein

Autorin: Niya Ilieva, Klasse 10.a

Perfektion war schon immer ein Ziel, das viele Menschen im Leben anstreben. Traurigerweise ist sie auch etwas, das viele Eltern von ihren Kindern erwarten. Der ständige Druck der Eltern, dass ihr Kind unbedingt ein guter Schüler sein muss – mit ausgezeichneten Noten und perfekten sportlichen Leistungen –, ist schon lange ein großes Problem im Leben vieler Kinder.

In diesem Artikel geht es jedoch um eine andere wichtige Quelle von Druck: die sozialen Medien.

Soziale Medien üben auf Teenager auf verschiedene Weise Druck aus. Es gibt mehrere Faktoren, die dazu beitragen.

Ein wichtiger Aspekt ist der Druck, perfekt auszusehen. Plattformen wie TikTok, Instagram oder Snapchat sind voll von Bildern und Videos von Menschen mit idealem Körper, perfekter Haut und makellosem Aussehen. Diese Darstellungen sind jedoch weit von der Realität entfernt. Viele Influencer und Content Creator bearbeiten ihre Bilder und nutzen Filter, um ihr Aussehen zu verbessern. Teenager vergleichen sich mit diesen unrealistischen Bildern und fühlen sich oft unsicher oder unzufrieden mit sich selbst. Sie stellen sich häufig Fragen wie:

„Bin ich hübsch?“

„Warum sehe ich nicht so aus wie sie?“

„Sollte ich abnehmen?“

„Was ist falsch mit mir?“

Ein weiterer Aspekt ist der ständige Vergleich mit anderen. Likes, Kommentare und Follower werden oft als Maßstab für den eigenen Wert gesehen. Wenn Teenager etwas posten und nicht die Aufmerksamkeit bekommen, die sie sich erhofft haben, fühlen sie sich weniger wichtig oder nicht gut genug.

Soziale Medien vermitteln außerdem ein falsches Bild vom perfekten Leben. Oft zeigen sie Menschen in ihren Zwanzigern, die bereits in jungen Jahren erfolgreich sind. Dadurch beginnen Teenager, sich zu fragen, ob sie etwas falsch machen. Trotzdem scrollen sie weiter und setzen sich ständig negativer Energie aus. Am Ende geraten sie in eine Denkweise, bei der man immer das Gefühl hat, hinterherzuhinken und andere einholen zu müssen. Dadurch entsteht der Eindruck, dass alle anderen ein besseres und glücklicheres Leben führen.

Ein weiterer Punkt ist die Angst, etwas zu verpassen. Teenager sind ständig von Bildern umgeben, auf denen Influencer ihr „perfektes“ Leben zeigen. Sie sehen Gleichaltrige, die scheinbar immer Spaß haben und keine Probleme kennen. Das löst bei Jugendlichen das Gefühl aus, immer etwas zu verpassen – die sogenannte FOMO (Fear of Missing Out).

Zusammenfassend lässt sich sagen, dass soziale Medien einen großen Einfluss auf das Selbstbild von Teenagern haben. Der ständige Druck, perfekt auszusehen, erfolgreich zu sein und ein scheinbar ideales Leben zu führen, kann zu Unsicherheit, Stress und Selbstzweifeln führen. Viele Jugendliche vergessen dabei, dass das, was sie online sehen, nur ein kleiner und oft unrealistischer Ausschnitt der Realität ist.

Es ist wichtig, dass Teenager lernen, sich selbst so zu akzeptieren, wie sie sind, und ihren eigenen Wert nicht von Likes oder Followern abhängig zu machen. Niemand ist perfekt – und das muss auch niemand sein. Echte Schönheit, Erfolg und Glück zeigen sich nicht in sozialen Medien, sondern im echten Leben.

NIEMAND IST PERFEKT

Wir machen Fehler

Wir scheitern

Wir fallen

Wir lernen

Wir stehen wieder auf

Wir wachsen

WIR LEBEN!

Wie Begegnungen mit verschiedenen Kulturen unseren Horizont erweitern, wenn wir um die Welt reisen

Autor: Nikola Petrov, Klasse 10.v

Das Reisen um die Welt ist für viele Menschen etwas Besonderes. Wenn wir reisen, sehen wir neue Länder und lernen neue Kulturen kennen. Wir treffen Menschen, die anders leben als wir. Diese Begegnungen helfen uns, unseren Horizont zu erweitern und die Welt in ihrer Vielfalt besser zu verstehen.

In verschiedenen Ländern haben die Menschen unterschiedliche Traditionen und Gewohnheiten. Sie sprechen andere Sprachen und essen anderes Essen. Oft feiern sie auch andere Feste. Am Anfang erscheint uns das einerseits ungewohnt, andererseits aber auch sehr interessant. Wir merken, dass es viele verschiedene Lebensweisen gibt.

Begegnungen mit Menschen aus anderen Kulturen sind für jeden wertvoll. Wenn wir miteinander sprechen, hören wir ihre Meinungen und Geschichten. So lernen wir neue Sichtweisen kennen. Das hilft uns, toleranter zu sein und andere Menschen zu respektieren. Wir erkennen, dass alle Menschen, auch wenn sie unterschiedlich leben, ähnliche Wünsche und Träume haben.

Beim Reisen lernen wir auch viel über uns selbst. In einer fremden Umgebung müssen wir selbstständig sein und neue Situationen meistern. Wir lernen, Probleme zu lösen und Verantwortung zu übernehmen. Dadurch werden wir mutiger und selbstbewusster.

Außerdem helfen uns Reisen, unsere eigene Kultur besser zu verstehen. Wenn wir andere Länder besuchen, denken wir über unser eigenes Leben nach. Dadurch schätzen wir unsere eigenen Traditionen mehr. So lernen wir nicht nur fremde Kulturen kennen, sondern auch uns selbst.

Zum Schluss kann man sagen, dass Begegnungen mit verschiedenen Kulturen ein wichtiger Teil des Reisens sind. Sie erweitern unseren Horizont, machen uns offener und helfen uns, die Welt mit anderen Augen zu sehen.

青少年时期的有害友谊和关系

作者:安娜-玛丽亚·兹德拉夫科娃, 10.a

青少年时期是一个充满变化、情绪波动和自我探索的阶段。友谊以及最初的亲密关系对青少年的自尊心和个人成长有着深远的影响。然而,有时这些关系也可能变得有害,给青少年带来情感上的伤害。

有害的关系通常缺乏尊重和信任,常常伴随着控制、嫉妒以及伤害性的行为,使人感到不安全和不被重视。这类关系会对青少年的心理和情绪健康产生负面影响。

造成青少年陷入有害关系的原因包括缺乏经验、自尊心不足以及对孤独的恐惧。此外,社交媒体有时会将不健康的关系模式描绘成正常现象,从而误导青少年的认知。

健康的友谊和关系建立在尊重、信任和相互支持的基础之上。

它们能够帮助青少年感到平静、安全,并促进其健康的情感发展。

Превод от китайски език:

Токсичните приятелства и отношения в юношеската възраст
от Ана-Мария Здравкова, 10.a клас

Тинейджърската възраст е период, изпълнен с промени, емоционални колебания и себепознание. Приятелствата и първите близки отношения имат дълбоко влияние върху самочувствието и личностното развитие на тийнейджърите. Понякога обаче тези отношения могат да станат вредни и да причинят емоционална болка.

Токсичните отношения често се характеризират с липса на уважение и доверие. Те могат да включват контрол, ревност и нараняващо поведение, което кара човек да се чувства несигурен и недооценен. Подобни отношения оказват отрицателно влияние върху психичното и емоционалното здраве на подрастващите.

Причините, поради които юношите попадат или остават във вредни отношения, включват липса на опит, ниско самочувствие и страх от самота. Социалните мрежи също могат да допринесат за това, като представят нездравословни модели на взаимоотношения като нещо нормално и приемливо.

Здравословните приятелства и отношения се основават на уважение, доверие и взаимна подкрепа. Те помагат на подрастващите да се чувстват спокойни, сигурни и уверени и допринасят положително за тяхното емоционално развитие.

EL FLAMENCO EN ESPAÑA

por Aleksandra Vasileva y Petya Vaseva, 12.a

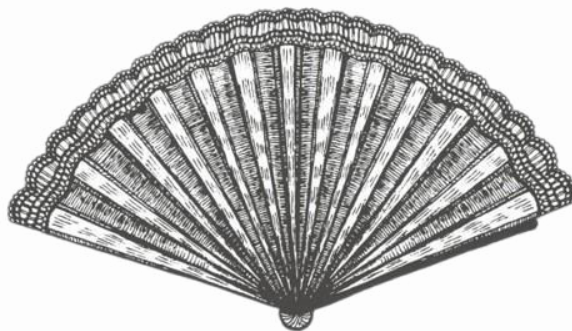
El flamenco es una de las expresiones culturales más famosas de España. Nació en el sur del país, en la región de Andalucía, hace muchos años. Tiene influencias de diferentes culturas, como la árabe, la gitana y la judía. Hoy, el flamenco es símbolo de la identidad española y es reconocido en todo el mundo.

El flamenco no es solo música; es una combinación de cante, baile y toque. El cante expresa emociones muy profundas, como la tristeza, la alegría o el amor. El baile es muy fuerte y elegante. Los bailarines mueven los brazos y los pies con mucha energía. El toque de guitarra acompaña al cante y al baile con ritmos muy especiales.

Los trajes también son importantes. Las mujeres suelen llevar vestidos largos con volantes y flores en el pelo. Los hombres usan pantalones negros y camisas blancas. Todo crea una imagen muy bonita y tradicional.

El flamenco se puede ver en muchos lugares de España, pero especialmente en Sevilla, Granada y Córdoba. En estas ciudades hay, que son locales donde los artistas interpretan flamenco en directo. También hay festivales, como la Bienal de Flamenco en Sevilla, que atrae a visitantes de todo el mundo.

En el año 2010, la UNESCO declaró el flamenco Patrimonio Cultural Inmaterial de la Humanidad, lo que demuestra su gran importancia. Aunque tiene raíces antiguas, el flamenco sigue vivo y moderno. Muchos jóvenes artistas mezclan el estilo tradicional con música nueva, como el jazz o el pop. El flamenco no solo es arte; es una forma de sentir y de vivir. Escucharlo o verlo en directo es una experiencia que transmite pasión y emoción.

Контролира (ли) ни ПРОПАГАНДАТА?

от Виктория Шейтанова, 12.а клас

Най-вероятно няма човек на този свят, който да не е чувал думата „пропаганда“ и да не се е сблъсквал с нея лице в лице. Преди да изследвам темата по-обстойно, чувствам се длъжна да поясня какво означава тя. Най-просто казано, пропагандата представлява послание, целящо да повлияе на общественото мнение или поведение по определена тема, въпрос или ситуация. В значителна част от случаите това послание не е изложено като безпристрастни факти, а е пресилено, а често информацията, която предоставя, е манипулирана с цел заблуда на обществото. Повечето хора обикновено свързват пропагандата единствено с политиката и не осъзнават колко широко е нейното разпространение. Пропагандата може да бъде открита в почти всеки аспект от нашето ежедневие. Понякога е лесно различима и не е изкусно приложена, но в някои случаи е толкова добре прикрита, че е почти невъзможно да бъде различена. Дали я виждаме или не, обаче, не винаги е от значение. Когато се използва често, посланията ѝ достигат до нашето подсъзнание и се загнезждат там, оставяйки значителни последици.

Къде е тази пропаганда? Отговорът е прост – тя се крие в рекламите, филмите, книгите, учебниците, новините, в думите на личностите, на които подражаваме, и всъщност във всеки източник на информация. В социалните мрежи ни се внушава, че трябва да изглеждаме по определен начин, за да бъдем приети добре от обществото. В книгите, учебниците и филмите ни се внушава, че определени нации, етноси или групи са по-развити и значими от други, и че трябва да живеем по определен начин, за да бъдем успешни и полезни за обществото. Ще дам и личен пример. Наскоро пътувах до Египет и преди да замина направих проучване относно дестинацията. Почти във всеки източник се твърдеше, че страната е изключително опасна и не е препоръчително да се излиза самостоятелно от хотела. Истината се оказа много по-различна. Разхождайки се по улиците на тази страна от „третия свят“, се чувствах по-безопасно, отколкото в някои европейски градове.

Понякога е трудно да различим собствените си разбирания, реалните факти и наложените правила от пропагандата. Историята познава случаи, когато пропагандата е довела до положителни последици, но повече са случаите с необратими негативни ефекти върху обществото. Манипулираната информация има силата да промени позицията на цели нации и да ги тласне в погрешна посока. Тя е трудно, почти невъзможно да бъде контролирана и спряна. С напредването на технологиите и навлизането в дигиталната ера, достъпът до пропагандата става все по-лесен.

Тя е едно от най-разпространените „оръжия“, които човечеството познава, и е използвана от векове. Но как можем да ограничим нейното влияние? Истината е, че най-ефективното решение е всеки от нас да поеме отговорност за собствените си избори и решения. Проверявайте източниците си на информация внимателно и ги подлагайте на съмнение. Не бъдете разпространители на пропагандата, а я възпирайте, когато е по силите ви. Вземете контрол над това, което се опитва да контролира вас.

„Когато всички мислят еднакво, никой не мисли истински.“- Уолтър Липман, американски журналист

Защо една екскурзия не свършва, когато се прибереш?

Пътепис от Калоян Канев, 11. б клас

Пътуването е повече от екскурзия. То е преплитане на култури и история, мост между различни светове, които намират път един към друг. Именно така открих своя интерес към пътешествията и днес вече мога да се похваля, че съм посетил 12 държави в европейските ширини. Целта ми е да продължа да опознавам Европа още по-обстойно. Старият континент е моя страст не защото е по-близо до страната, в която живея, а защото, макар да заема сравнително малка територия, съдържа в себе си безброй културни „микрочасти“, които изграждат неговата неповторима цялост.

Отвеждам ви на едно незабравимо приключение - пътуване през Хърватия, Италия и Словения.

Избрахме този маршрут, защото пътувахме с кола.

Въпреки че вече бях посещавал Хърватия и Словения, решихме да разделим пътя до крайната ни дестинация - Тоскана - със спирки в едни от най-интересните градове на Балканите: Загреб на отиване и Любляна на връщане.

Пътуването с кола до дестинация, отдалечена на хиляди километри, първоначално изглеждаше необмислено. Признавам, че и аз се питах защо просто не летим до Флоренция. Причината обаче се оказа напълно логична. Тоскана е една от най-наситените с история и култура области в Европа - люлка на Ренесанса, която заслужава време и внимание. Начертахме маршрут, включващ над 12 тоскански градчета - нещо почти невъзможно при пътуване със самолет. Общественият транспорт в региона не е достатъчно развит, а автомобилите под наем често не отговарят на предварителните уговорки. Личният автомобил се оказа най-разумният избор - дава свобода, възможност за спиране по всяко време и няма ограничения за багажа. Разбира се, има и минуси - дългите часове път уморяват, но с добра компания и разговори това се преодолява далеч по-лесно.

Първата ни спирка беше Загреб - град, който посетих за трети път. Въпреки това той винаги успява да разкрие ново лице. Единственото непроменено нещо беше мащабът на реставрационните дейности - много от основните забележителности в града все още са в ремонт. Историческият център на града обаче остава впечатляващ: площад „Бан Йосип Йелачич“, църквата „Свети Марк“ с характерния си цветен покрив, Загребската катедрала и сградата на хърватския парламент.

Съветът ми за Загреб е прост - не бързайте. Третото ми посещение най-накрая ми даде възможност да се потопя истински в атмосферата му. По малка уличка, перпендикулярна на „Свети Марк“, се излиза на тераса с панорамна гледка към града. В края ѝ се издига кула, от която се разкрива 360-градусова панорама - преживяване, което напълно оправдава цената от 3 евро за ученици. Това е едно от скритите съкровища на Загреб. А опитване на местната кухня е най-добрият завършек на дълъг ден.

На следващата сутрин рано потеглихме към Италия. Пристигнахме късно вечерта в района на Сиена. Престоят ни в Тоскана разделихме на две части - четири нощувки край Сиена и три край Флоренция. Препоръчвам на всеки пътешественик да избере къща за гости вместо хотел. Типичните тоскански ренесансови домове носят духа на Средновековието - каменни стени, старинни интериори и усещане, че самото място разказва история.

Започнахме със Сиена - често наричана „малката Флоренция“. Градът е пълен с туристи, но това не отнема от очарованието му. Първото ни кафе беше на Пиаца дел Кампо - един от най-известните средновековни площи в Европа, където се провежда прочутото конно състезание „Палио“. Катедралата на Сиена е сред най-впечатляващите, които съм виждал - истински шедьовър от бял и розов мрамор, символ на майсторството на италианските архитекти.

Една дестинация не е конкретно място, а нова гледна точка. – Хенри Милър

Посетихме множество малки градчета около Сиена. На пръв поглед си приличат, но всяко носи своя собствена идентичност. Районът е прочут с вината си, а Монтепулчано се смята за един от водещите винени центрове. Интересен факт е, че между отделните градове съществува съревнование за титлата „най-добро вино“, което допълнително привлича туристи. Баньо Виньони пък е известно с минералните си извори - целият централен площад представлява огромен басейн с топла вода, обграден от зеленина. Изворите извън града са свободни за ползване и са се превърнали в притегателно място за любителите на нестандартния туризъм.

По пътя попаднахме и на легендарните полета, познати от филма „Гладиатор“- място, което придава съвсем различна перспектива на тосканския пейзаж. След Сиена се отправихме към Флоренция със задължителна спирка в Пиза. Наклонената кула впечатлява, но истинската атракция се оказват туристите, които търсят перфектния ъгъл за снимка. Пристигнахме във Флоренция по залез - град, който буквално пренасища сетивата с красота. Първата ни сериозна спирка беше галерия „Уфици“, изградена от фамилията Медичи - едни от най-влиятелните меценати на Ренесанса. Тук се намират „Раждането на Венера“ на Ботичели и „Медуза“ на Караваджо. Именно тук се зароди интересът ми към историята на Медичите - род, оставил огромен отпечатък върху културата и политиката на Флоренция и Европа. Разходките из малките улички, площад „Синьория“, катедралата „Санта Мария дел Фиоре“ с прочутия си купол - всичко това прави Флоренция град, който не просто се посещава, а се проживява.

Финалът на пътуването ни беше Любляна - най-спокойната столица, в която съм бил. Животът в градс протича бавно и хармонично, а река Любляница и множеството мостове над нея му придават особен чар. От хълма с Люблянския замък се разкрива панорамна гледка към града – завършек, който носи истинско удовлетворение след дългото пътуване.

Цените, разбира се, са по-високи в туристическите райони, особено на сувенири в Сиена и Флоренция. В Словения те са по-умерени, а местата за настаняване като цяло са на приемливи цени.

Една екскурзия никога не свършва, когато се прибереш. Тя остава жива в теб - в спомените, в историите и в желанието отново да тръгнеш към непознатото.

Именно това е смисълът на пътуването.

„Да пътуваш, означава да живееш“ – Ханс Кристиан Андерсен

„Поне веднъж годишно пътувайте до място, на което никога не сте били преди!“ – Далай Лама

„Веднъж да те „зарази“ магията на пътуването, няма да намериш противоотрова. И знаеш, че ще бъдеш щастливо заразен до края на живота си.“ – Майкъл Палин

HEARTBEATS

A short story by Yoan Hristov, 12.a

My mind raced with all the possible outcomes. My pulse further intensified. I needed it to stop. The only thing that would have calmed me down in that very moment was seeing her face again, alive and well.

A doctor walked down the corridor, looking in my direction. The rhythmic slam of his boots against the concrete floor matched the pacing of my heart — loud and rapid. I got up on my two feet, knees feeling like putty and stomach bundled in knots from all the pent-up pressure. The doctors called out to me, asking me to follow them. I can't recall the exact words used; I'm pretty sure my ears were ringing. Judging by the doctor's expression, things were not looking well. A face dull and devoid of emotion stared back at me. I was seconds away from being served the worst news of my entire life, I thought. Her stoic demeanor led to my eyes getting glassy. I tried biting back the tears from spilling, but God, was it difficult. I steeled myself for what was to come, but I wanted to collapse so badly.

Her voice echoed. Her fate had been decided. The dam broke, letting my tears spill freely.

"I'm sorry to inform you, Mrs. Phoenix, but unfortunately your mother doesn't have much time left," the doctor said sternly.

The words bounced back and forth between my ears. My heart ached.

I was shaking frantically when they escorted me to her hospital room. The door creaked open. There she was, my beautiful mother, neatly tucked into the hospital bed. Her eyes opened when she heard my voice. My heart skipped a beat. She was alive, but not well. She looked like she was holding on by a thread. It pained me to see her like this. Her once joyful expression and gleaming eyes were replaced by an impending emptiness.

I threw myself onto her, grasping her as if she were my lifeline. She wasn't supposed to die this young, right? She was supposed to see me with my children. Become a grandparent. Grow old. Go out the natural way. Instead, she looked back at me, soulless, her life consumed by some damned disease. The warmth of her hug that was always reminiscent of my childhood was no longer there. She held me tight, reassuring me that everything was fine, but even as she tried to console me, I could see the tears form at the corners of her eyes. She didn't even believe that herself. She fought so hard to get to where she was. This was unfair. I did not want to let go.

I was afraid her life would slip away if I did.

I'm the only thing tethering her to this world now.

I guess I wasn't enough.

Her presence comforted me. I felt my heartbeat slow down. The silence between the heartbeats grew longer.

The silence reminded me that soon hers would still for eternity. I tried not to think of that.

I focused on the way she calmed me down. I took deep breaths and exhaled, repeating that same process over and over again. She continued holding me. In that moment, I felt like I was back to my five-year-old self, when she'd sing to me and hold me until I fell asleep.

I wanted to go back there.

There, where the silence between the heartbeats is longer, where her heart beats regularly.

There, where the silence between the heartbeats is not forever.

Haïkus en langue française
par Bojidara Buchkova, classe de 10.c

Chant de la nuit

Lune d'argent douce
Réveille de vieux rêves –
La nuit chante encore.

Souffle de l'aube

Flamme claire du matin
Éveille un souffle ancien —
La lumière grandit.

Murmure du soir

Brise douce sur l'étang
Le vent chante dans la nuit-
Silence profond.

Éveil du vent

Feuilles dansent doucement
Le vent caresse la vallée-
Souffle léger.

Crédits photographiques:
Viktoria Georgieva, promotion 2025

УЧЕНИЧЕСКО ТВОРЧЕСТВО

Без име

Ще се завръщам без име, без спомен,
в друго небе, в друг безкраен живот,
ще бъда дете, ще протягам ръцете си,
ще търся отново в теб своя дом.

Ще бъда капка в дъждовните утрини,
тихо допираша твоя прозорец,
ще бъда глас във нощите будни,
ще бъда зовът на сърцето ти скрито.

Ще бъда вятър в косите ти меки,
ще бъда сянка по твоите длани,
ще бъда в ритъма, бавен и вечен,
на твоята нежност, на твоите рани.

И дори да не помниш лицето ми някога,
дори да не знаеш коя съм в нощта,
ще ме познаеш по пулса тревожен,
по странното чувство, че липсвам сега.

Ще се родя сред звездите отново,
ще ме намериш в далечен рефрен,
и пак ще ме носиш, и пак ще ме милваш,
дори без да знаеш, че съм твоето „вчера“.

Защото преди да съм мисъл,
преди да съм име,
аз бях само част от твоето „ти“,
и в този живот, и в всички след него-
ще те намеря. Ще бъдеш тук ти.

Автор: Анна Ливадийска, 11.в клас

Снимка: Кирил Калфин, 12.а

Картина от: Теодора Димитрова, 11.в клас

Картина

На Теди

Сама е. В нощта ѝ не дишат звезди,
а сенки- разляти в бои по стените,
Очите ѝ- бездна, ръцете- следи
от буря, що вее по жилите скрити.

Рисува. Не гледа. Светът е далеч.
Платното я моли. Тя реже, разкъсва.
Въздиша ли? Не. Нито вик, нито реч-
само четка, която в тъмата се пръска.

Коя е? Какво е? Обречен копнеж,
що пламва и гасне, но никога тихо.
Не люби, не моли, а в огнен палеж
изгаря в мечтата си- дива, самичка.

Денят е измама. Животът- затвор.
Откраднати часове в боите кървят.
Човекът- загубен, останал е взор,
що мрака превръща в невидима смърт.

Автор: Анна Ливадийска, 11.в клас

“The Drowning Kind”

by Jennifer McMahon

A Book Review by Anna-Mariya Slavova, 11.a

Have you ever read a book that managed to portray the mystical powers of a swimming pool in such a creepy way that you had to put it down? I certainly hadn't until I came across Jennifer McMahon's captivating dual-timeline mystery thriller, *The Drowning Kind*. The novel tells a story of two sisters, of family, and of how far we are willing to go for the people we love most. Centered around an old, spring-fed swimming pool long rumored to heal the sick and grant wishes, the story quickly reveals a chilling truth: you have to be careful what you wish for. Each timeline follows its main character's journey toward uncovering the dark and dangerous powers of the spring - Jax in the present and Ethel in the past. The present-day storyline follows Jax, a social worker who returns to her grandmother's estate in 2019 after learning that her bipolar sister, Lexie, drowned in the pool on the property. Soon after her arrival, Jax discovers that Lexie had been researching the history of their family and the land, haunted by the mysterious drowning of their aunt Rita, who died when she was only nine years old. As Jax descends deeper into her sister's research, she uncovers a far darker past than she could have ever imagined. The second timeline, set in 1929, follows Ethel Monroe, a woman desperate to have a baby. While staying at a luxurious hotel in Vermont with her husband, Ethel learns about a natural spring rumored to grant wishes—unaware that the water takes as much as it gives. Her wish comes true when she becomes pregnant, but her daughter, Margaret, is born with a severe heart defect and can survive only by drinking from the spring every morning. This forces Ethel and her husband to turn the spring into a swimming pool and build a house on the land. Toward the end of the novel, we learn that Ethel Monroe is actually Jax and Lexie's great-grandmother. The final chapter, set in 1979, shows Ethel at the age of 87, living in isolation in the loft of her daughter Margaret's house. Margaret's youngest daughter, Rita, drowns in the pool—yes, the same Rita whose death inspired Lexie's research decades later. In the epilogue, set in 2020, Jax also drowns in the pool, just like her aunt, her sister, and so many others before them. We discover that the reason behind Jax's and Lexie's deaths is the final wish Lexie made just days before her own drowning: to be reunited with her sister, whom she had been pushing away for over a year. All of McMahon's novels offer insight into the author's fascinating mind - one drawn to the unexplained, the dark side of human nature, and the fears that keep us awake at night. This book is no exception, seamlessly combining elements of horror, mystery, and the paranormal. It is the kind of book that lingers long after the final page, and I wholeheartedly recommend it to all thriller lovers.

“Dead Poets Society”

A Film Review by Silvia Raikova

Dead Poets Society follows John Keating (Robin Williams), a new English teacher at the tradition-bound Welton Academy. Using charismatic and unconventional teaching methods, Keating encourages his students to think for themselves and see the world from new perspectives. Inspired by him, a group of boys—including the shy Todd Anderson (Ethan Hawke) and the ambitious Neil Perry (Robert Sean Leonard)—secretly revive the Dead Poets Society, a former club of Keating's. They meet off campus to read poetry, share ideas, and embrace self-expression. As the boys begin to pursue their own passions—most notably Neil's dream of becoming an actor—they come into direct conflict with the school's strict administration and their parents' rigid expectations. This clash tragically culminates in Neil's suicide after his father forces him to abandon his dream of acting. After Neil's death, the administration places the blame on Mr. Keating, accusing him of influencing the boys in dangerous ways. The students are pressured into signing a confession against him, and Keating is dismissed from Welton. However, in a powerful final act of defiance, Todd and many of his classmates stand on their desks and declare, “O Captain! My Captain!”—a moving tribute to the teacher who changed their lives. After watching the movie, I discovered that there is also a book, which I decided to read. Usually, I prefer books over their film adaptations, but this time I enjoyed the movie more. The book is quite short and can be read very quickly, which makes it difficult to fully understand the characters or grow emotionally attached to them. Everything seems to happen too fast. The most tragic aspect of the story is the ending. Unable to follow his dreams and passions, Neil Perry takes his own life. Being denied the one thing that gave him confidence and purpose—acting—drives him to make an unthinkable decision. I would highly recommend this movie to anyone who needs motivation or a reminder to fight for their dreams. One of the main reasons I love *Dead Poets Society* so much is the powerful lessons it teaches. Mr. Keating strives to make his students' lives extraordinary by pushing them to “think outside the box.” His lessons are unlike those of any other teacher, helping the boys discover not only the beauty of language but also the importance of making every moment count. Two of my favorite quotes from the movie perfectly capture its message: “No matter what anybody tells you, words and ideas can change the world,” and the famous Latin phrase “Carpe Diem,” which means “Seize the day.”

IN BLACK AND WHITE, NOTHING HIDES.

MONOCHROME SHARPENS FOCUS, TURNING LIGHT AND SHADOW INTO A LANGUAGE OF IDEAS, HONESTY, AND PERSPECTIVE.

eg-times-kustendil.blogspot.com

EG TIMES 2025

News

Interviews

Articles

Reviews

This black-and-white issue embraces monochrome symbolism — clarity, focus, and expression beyond color.